

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησεως της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων και των ρηματικών διακοινώσεων σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 αυτής»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Τη 13η Μαρτίου 2002 υπεγράφη στην Αθήνα, μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελλάδος και του Ιράν, Συμφωνία για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων.

Η Συμφωνία αυτή είναι η τεσσαρακοστή Συμφωνία προστασίας επενδύσεων που συνάπτει η Ελλάδα μετά το 1989 (οι υπόλοιπες έχουν συναφθεί με την Ουγγαρία το 1989, με την Τσεχοσλοβακία, το Ζαΐρ την Αλβανία και τη Ρουμανία το 1991, με την Κύπρο, τη Λ.Δ. της Κίνας, την Πολωνία και την Τυνησία το 1992, τη Βουλγαρία, την Αρμενία, τη Ρωσία και την Αίγυπτο το 1993, με το Μαρόκο, την Ουκρανία και τη Γεωργία το 1994, με την Κορέα και τη Λεττονία το 1995, με την Κούβα, τη Χιλή, τη Λιθουανία και την Κροατία το 1996 και με το Ουζμπεκιστάν, την Εσθονία, τη Σλοβενία, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας και τον Λίβανο το 1997, τη Μολδαβία και τη Νότιο Αφρική το 1998, με την Αργεντινή το 1999, με την Τουρκία, το Μεξικό και τη Βοσνία - Ερζεγοβίνη το 2000, με το Ιράν και το Καζακστάν το 2002, με τη Συρία το 2003, με το Αζερμπαϊτζάν το 2004 και με την Ιορδανία το 2005) εντάσσεται δε στις προσπάθειες της χώρας μας για ανάπτυξη των διμερών οικονομικών σχέσεων, ιδίως με χώρες που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τους Έλληνες επενδυτές, σε σύγχρονες βάσεις.

2. Γενικά, οι Συμφωνίες για την Προώθηση και την Προστασία των Επενδύσεων (Σ.Π.Π.Ε.) συμβάλλουν στη δημιουργία ευνοϊκού επενδυτικού κλίματος στις χώρες που τις συνάπτουν, αποτελούν αποτελεσματικό εργαλείο προστασίας των επενδυτών σε διεθνές επίπεδο και, σε συνδυασμό με ευνοϊκές οικονομικές προοπτικές, η ύπαρξή τους αποτελεί, συχνά, αποφασιστικό παράγοντα στην επιλογή των επενδυτών, όσον αφορά τη χώρα υποδοχής της επένδυσης.

3. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται διεθνώς αυξημένο ενδιαφέρον για τη σύναψη Σ.Π.Π.Ε. δεδομένου ότι, για τις αναπτυσσόμενες χώρες, η προσέλκυση επενδύσεων θεωρείται μέσον για την εκβιομηχάνισή τους, την απόκτηση νέας τεχνολογίας και, γενικά, για την οικονομική τους ανάπτυξη, ενώ για την τεχνολογία και, γενικά, για την οικονομική τους ανάπτυξη, ενώ για τις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες η πραγματοποίηση επενδύσεων αυξάνει τη δυνατότητα των επιχειρήσεών τους να ανταπεξέλθουν στο διεθνή ανταγωνισμό, να αντιμετωπίσουν τα περιοριστικά μέτρα στο εμπόριο, που παίρνουν πολλές χώρες και να διεισδύσουν σε νέες αγορές.

4. Σκοπός της Συμφωνίας με το Ιράν, όπως και όλων των Σ.Π.Π.Ε., είναι η εξασφάλιση νομικής προστασίας στις επενδύσεις που πραγματοποιούν επενδυτές του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Η Συμφωνία περιλαμβάνει προοίμιο και 14 άρθρα, προβλέπει δεκαετή διάρκεια ισχύος, την πληρέστερη δυνατή

προστασία των επενδύσεων από απαλλοτριώσεις και εθνικοποιήσεις, παραχώρηση εθνικής μεταχείρισης και μεταχείρισης του μάλλον ευνοουμένου κράτους στις εγκατεστημένες επενδύσεις, ελεύθερη εξαγωγή κεφαλαίου και κερδών και λεπτομερή διαδικασία επίλυσης διαφορών.

Ειδικότερα:

ΑΡΘΡΟ 1: Περιλαμβάνει, για τους σκοπούς της Συμφωνίας, τον ορισμό των «επενδύσεων», του «επενδυτή», της «αποδόσεως» της επένδυσεως και του «έδαφους» επί του οποίου ισχύει η Συμφωνία.

ΑΡΘΡΟ 2: Περιλαμβάνει τους όρους προώθησης των επενδύσεων επενδυτών του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 3: Προβλέπει τους όρους πραγματοποίησης μιας επένδυσης (σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας υποδοχής).

ΑΡΘΡΟ 4: Περιλαμβάνει τους όρους προστασίας των επενδύσεων επενδυτών του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 5 : Προβλέπει μεταχείριση του μάλλον ευνοουμένου κράτους και εθνική μεταχείριση, όσον αφορά τους επενδυτές και τη λειτουργία των εγκατεστημένων επενδύσεων, εφαρμοζόμενης της ευνοϊκότερας μεταχείρισεως, με εξαιρέσεις από πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη συμμετοχή των Συμβαλλόμενων Μερών σε τελωνειακές ή οικονομικές ενώσεις, ούτως ώστε να κατοχυρώνεται η προνομιακή κοινοτική μεταχείριση, όσον αφορά την Ελλάδα, καθώς και από την εφαρμογή των διατάξεων συμφωνιών φορολογικού περιεχομένου.

ΑΡΘΡΟ 6: Προβλέπει τη δυνατότητα εφαρμογής ευνοϊκότερης μεταχείρισης από την προβλεπόμενη στη Συμφωνία, εφόσον αυτή προκύπτει από συμβόλαιο μεταξύ επενδυτή και χώρας υποδοχής της επένδυσης.

ΑΡΘΡΟ 7: Προβλέπει αποζημίωση σε περίπτωση απαλλοτριώσεως ή εθνικοποιήσεως επένδυσης, οι οποίες μπορεί να γίνουν μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος και με νόμιμες διαδικασίες.

ΑΡΘΡΟ 8: Προβλέπει μη διακριτική μεταχείριση σε περίπτωση ζημιών επένδυσης επενδυτή του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, λόγω πολέμου ή άλλης ένοπλης σύρραξης ή άλλων εξαιρετικών περιστάσεων στο έδαφος του άλλου Μέρους, όσον αφορά την καταβολή αποζημιώσεων, καθώς και υποχρεωτική αποζημίωση σε περίπτωση ζημιών από επίταξη.

ΑΡΘΡΟ 9: Προβλέπει την ελεύθερη και άμεση μεταφορά όλων των κεφαλαίων και πληρωμών, που σχετίζονται με επένδυση, σε ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα.

ΑΡΘΡΟ 10: Αναγνωρίζει την υποκατάσταση του ασφαλιστή στα δικαιώματα του επενδυτή, σε περίπτωση που πραγματοποιηθεί πληρωμή βάσει εγγυήσεως που έχει παρασχεθεί σε επένδυση για μη εμπορικούς κινδύνους.

ΑΡΘΡΟ 11: Προβλέπει ότι η Συμφωνία καλύπτει επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία των Συμβαλλόμενων, τόσο πριν όσο και μετά τη θέση της σε ισχύ, όχι όμως και διαφορές που τυχόν είχαν εγερθεί πριν από τη θέση της σε ισχύ.

ΑΡΘΡΟ 12: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών που είναι δυνατόν να ανακύψουν μεταξύ επενδυτή Συμβαλλόμενου Μέρους και του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους (εθνικά δικαστήρια ή διεθνής διαιτησία, κατ' επιλογή του επενδυτή).

ΑΡΘΡΟ 13: Προβλέπει τον τρόπο επίλυσης διαφορών,

σχετικών με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας, μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών (φιλικά και, εν συνεχεία, με διεθνή διαιτησία).

ΑΡΘΡΟ 14: Τελικό άρθρο, προβλέπει τα σχετικά με τη θέση σε ισχύ, διάρκεια, παράταση και λήξη της Συμφωνίας.

5. Το 2003 η ιρανική πλευρά ζήτησε με ρηματική διακοίνωση τη διαγραφή ενός κόμματος στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας, το οποίο περιέχει τον ορισμό του εδάφους.

Τελικώς, με τις υπ' αρ. 150/12754 από 4 Οκτωβρίου 2004 και υπ' αρ. 1381.B4/26/AS 415 από 4 Απριλίου 2005 ρηματικές διακοινώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Τεχεράνη αντίστοιχα, συμφωνήθηκε η διαγραφή του κόμματος πριν από τη φράση «in accordance with international law» στο άρθρο 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας. Οι ανωτέρω ρηματικές διακοινώσεις υποβάλλονται για κύρωση από τη Βουλή μαζί με το κείμενο της Συμφωνίας.

6. Κατά την τελετή υπογραφής της εν λόγω Συμφωνίας στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2002, υπεγράφη μόνο το κείμενο στην αγγλική γλώσσα. Συγχρόνως, υπεγράφη Πρακτικό (Proces Verbal) μεταξύ των δύο Υπουργών, όπου προβλεπόταν ότι το περσικό και ελληνικό κείμενο της Συμφωνίας θα ανταλλάγουν για υπογραφή και θα υπογραφούν εντός ενός (1) μηνός από την ημερομηνία αυτή.

Δεδομένου, ωστόσο, ότι, όπως προαναφέρθηκε, η ιρανική πλευρά αποφάσισε να προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 του αγγλικού κειμένου της Συμφωνίας, η υπογραφή και ανταλλαγή του ελληνικού και του περσικού κειμένου αυτής πραγματοποιήθηκε τελικώς εντός του 2006. Με ρηματικές διακοινώσεις που ανταλλάγησαν μεταξύ των δύο πλευρών επιβεβαιώθηκε ότι, μολονότι το ελληνικό και περσικό κείμενο της Συμφωνίας υπεγράφησαν σε μεταγενέστερη ημερομηνία, η ημερομηνία σύναψης της εν λόγω Συμφωνίας ανατρέχει στις 13 Μαρτίου 2002 και ότι το ελληνικό και περσικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά με το αγγλικό κείμενο αυτής που υπεγράφη στις 13 Μαρτίου 2002.

Θέτοντας τα παραπάνω υπόψη της Βουλής, εισηγούμεθα την ψήφιση του σχεδίου νόμου που υποβάλλουμε.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2007

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Χρ. Φώλιας

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. Μπακογιάννη

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Σ. Χατζηγιάκης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων και των ρηματικών διακοινώσεων σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 αυτής

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων, που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 13 Μαρτίου 2002, καθώς και οι ανταλλαγείσες υπ' αριθμόν 150/12754/4.10.2004 και 1381B4/26/AS415/4.4.2005 ρηματικές διακοινώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών της Ισλαμικής Δημοκρατίας και της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Τεχεράνη αντίστοιχα, με τις οποίες συμφωνήθηκε η τροποποίηση του άρθρου 1 παράγραφος 4 της Συμφωνίας, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα ως προς τη Συμφωνία και σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και μετάφραση στην ελληνική ως προς τις ρηματικές διακοινώσεις έχει ως εξής:

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας, καθώς και των ρηματικών διακοινώσεων που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 14 παράγραφος 1 της Συμφωνίας.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2007

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. Αλογοσκούφης

Θ. Μπακογιάννη

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Χρ. Φώλιας

Σ. Χατζηγάκης

Αριθμ. 131/13/2007

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων και των ρηματικών διακοινώσεων σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 αυτής»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου κυρώνεται η Συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 13 Μαρτίου 2002. Ταυτόχρονα, κυρώνονται οι υπ' αριθμόν 150/12754 (4 Οκτωβρίου 2004) και 1381.B4/26/AS 415 (4 Απριλίου 2005) ρηματικές διακοινώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν και της Πρεσβείας της Ελλάδος στην Τεχεράνη αντίστοιχα, σχετικά με τη νομοτεχνική διατύπωση της παρ. 4 του άρθρου 1 της Συμφωνίας (διαγραφή του κόμματος πριν από τη φράση «in accordance with international law»).

Α. Με το άρθρο πρώτο κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η ανωτέρω Συμφωνία, με τις διατάξεις της οποίας προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. Ορίζονται οι έννοιες των όρων «επένδυση», «επενδυτής», «απόδοση» και «έδαφος». (άρθρο 1)

2. Προσδιορίζονται οι όροι προώθησης των επενδύσεων και πραγματοποίησής τους από φορείς του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. Ορίζεται επίσης ότι οι όροι αυτοί πρέπει να είναι συμβατοί με τη νομοθεσία της χώρας υποδοχής. (άρθρα 2-3)

3. Αποτυπώνονται οι όροι προστασίας των επενδύσεων επενδυτών του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

Προβλέπεται επιπλέον ότι η απόδοση κάθε επένδυσης απολαμβάνει της ίδιας προστασίας με την αρχική επένδυση. (άρθρο 4)

4. Προβλέπεται η εφαρμογή της ρήτρας του μάλλον ευνοούμενου κράτους, όσον αφορά τους επενδυτές και τη λειτουργία των εγκατεστημένων επενδύσεων. Στην περίπτωση όμως που Συμβαλλόμενο Μέρος έχει ήδη παραχωρήσει ή πρόκειται να παραχωρήσει ειδική μεταχείριση, πλεονεκτήματα ή δικαιώματα σε επενδυτές τρίτου κράτους, με βάση συμφωνία για την ίδρυση ζώνης ελεύθερων συναλλαγών, τελωνειακής ένωσης, κοινής αγοράς ή με βάση συμφωνία για αποφυγή διπλής φορολογίας, δεν υποχρεούται να προβεί σε αντίστοιχες παραχωρήσεις σε επενδυτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους. (άρθρο 5)

5. Παρέχεται η δυνατότητα εφαρμογής ευνοϊκότερης μεταχείρισης, από την προβλεπόμενη στη Συμφωνία, εφόσον αυτή προκύπτει από συμβόλαιο μεταξύ του επενδυτή και της χώρας υποδοχής της επένδυσης. (άρθρο 6)

6. Θεσπίζεται η καταβολή αποζημίωσης, σε περίπτωση απαλλοτριώσεως, κατασχέσεως ή εθνικοποιήσεως της επένδυσης υπό την προϋπόθεση ότι τα προαναφερόμενα μέτρα λαμβάνουν χώρα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, με νόμιμες διαδικασίες και σε μη διακριτική βάση. Το ποσό της αποζημίωσης αντιστοιχεί στην αξία της επένδυσης αμέσως πριν το χρονικό σημείο στο οποίο ελήφθησαν τα ανωτέρω μέτρα. (άρθρο 7)

7. Στην περίπτωση ζημιών από ένοπλη σύγκρουση, επανάσταση κ.λπ. στο έδαφος ενός Μέρους, οι επενδυτές απολαμβάνουν ίση μεταχείριση με τους επενδυτές του Μέρους αυτού ή τρίτου κράτους, σχετικά με την αποκατάσταση, επανόρθωση, αποζημίωση ή άλλη διευθέτηση των ζημιών. Προβλέπεται, επίσης, υποχρεωτική αποζημίωση σε περίπτωση ζημιών από επίταξη ή καταστροφή της επένδυσης από δυνάμεις ή αρχές ενός Συμβαλλόμενου Μέρους, όταν αυτή δεν επιβάλλεται από τις περιστάσεις. (άρθρο 8)

8. Κατοχυρώνεται η ελεύθερη και άμεση μεταφορά των κεφαλαίων που έχουν σχέση με:

- την απόδοση της επένδυσης,
- τις πωλήσεις προϊόντων ή ρευστοποίηση της επένδυσης,
- τα δικαιώματα πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας και τις αμοιβές συνδεδεμένες με συμφωνίες μεταφοράς τεχνογνωσίας,
- τις αποζημιώσεις κατά τα άρθρα 7 και 8,
- την εξόφληση δανείων συνδεδεμένων με την επένδυση,
- τις μηνιαίες αποδοχές και λοιπές αμοιβές των υπαλλήλων,

• τις πληρωμές που προκύπτουν από την επίλυση διαφορών του άρθρου 12. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διατηρεί το δικαίωμα, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να εμποδίσει τη μεταφορά των κεφαλαίων, εφόσον τίθεται θέμα προστασίας των πιστωτών ή διασφάλισης οικονομικών υποχρεώσεων των επενδυτών ή εφόσον αυτά συνδέονται με ποινικά αδικήματα, δικαστικές εντολές ή αποφάσεις. (άρθρο 9)

9. Αναγνωρίζεται το δικαίωμα, σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

να υποκαταστήσει επενδυτή σε συνέχεια πληρωμής που αυτός πραγματοποίησε βάσει ασφαλιστικού ή εγγυητικού συμβολαίου για μη εμπορικούς κινδύνους. Περιγράφονται οι όροι και προϋποθέσεις που διέπουν τη συγκεκριμένη διαδικασία της υποκατάστασης. (άρθρο 10)

10. Ορίζεται ότι η Συμφωνία καλύπτει επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους υποδοχής, τόσο πριν, όσο και μετά τη θέση της σε ισχύ. Εξαιρούνται οι διαφορές που τυχόν είχαν εγερθεί πριν από τη θέση της σε ισχύ. Προσδιορίζεται η επίσημη αρχή στο Ιράν που είναι αρμόδια για τις επενδύσεις στη χώρα αυτή. (άρθρο 11)

11. Γίνεται αναφορά στους τρόπους επίλυσης διαφορών που είναι δυνατόν να ανακύψουν μεταξύ επενδυτή Συμβαλλόμενου Μέρους και του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους (φιλικά κατ' αρχήν και, σε περίπτωση μη επίλυσης, προσφυγή στα εθνικά δικαστήρια ή διεθνή διαιτησία, κατ' επιλογήν του επενδυτή). (άρθρο 12)

12. Προσδιορίζονται οι τρόποι επίλυσης διαφορών, σχετικών με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας, μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών (Ελλάδας-Ιράν). Προκρίνεται, κατ' αρχάς, η φιλική διαβούλευση ενώ, σε περίπτωση που η συγκεκριμένη διαδικασία αποβεί άκαρπη, μπορεί να γίνει προσφυγή, εντός έξι μηνών, σε διαιτητικό δικαστήριο. Καθορίζεται ο τρόπος συγκρότησης του συγκεκριμένου δικαστηρίου και υπάρχουν ρυθμίσεις αναπλήρωσης των μελών του, σε περιπτώσεις κωλυμάτων. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το κόστος του διαιτητή που ορίζει το ίδιο και κατά το ήμισυ το κόστος της εκπροσώπησης του στη διαιτητική διαδικασία και την αμοιβή του Προέδρου. (άρθρο 13)

13. Προβλέπεται ότι η ισχύς της Συμφωνίας θα είναι δεκαετής, κατόπιν κυρώσεως από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, με δυνατότητα ανανέωσης για μια ακόμα δεκαετή περίοδο μετά τη λήξη της πρώτης περιόδου. (άρθρο 14)

Β. Με το άρθρο *δεύτερο*, ορίζεται η ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου και της Συμφωνίας.

Από τις επί μέρους ρυθμίσεις της Συμφωνίας ενδέχεται να προκληθούν εφάπαξ δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού από:

- Την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση άμεσης ή και έμμεσης απαλλοτρίωσης (ή εθνικοποίησης) Ιρανικής επένδυσης στην Ελλάδα. (άρθρο 7)

- Την καταβολή αποζημίωσης ή εγγυήματος αποκατάστασης ή άλλου είδους επανόρθωσης των ζημιών που θα υποστούν Ιρανικές επενδύσεις λόγω πολέμου, εκτάκτων αναγκών ή πολιτικών αναταραχών σε ελληνικό έδαφος κ.λπ.. (άρθρο 8)

- Την καταβολή δικαστικών εξόδων σε περίπτωση παραπομπής ζητημάτων που θα προκύψουν μεταξύ της Ελλάδας και Ιρανού επενδυτή, είτε στα εθνικά δικαστήρια είτε σε διεθνή διαιτησία. (άρθρο 12)

- Την καταβολή δικαστικών εξόδων που θα προκύψουν σε περίπτωση προσφυγής των δύο Μερών σε διεθνή διαιτησία. (άρθρο 13)

Αθήνα, 4 Δεκεμβρίου 2007

Ο Γενικός Διευθυντής

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν για την αμοιβαία προστασία και προώθηση των επενδύσεων και των ρηματικών διακοινώσεων σχετικά με την τροποποίηση του άρθρου 1 παρ. 4 αυτής»

1. Στο άρθρο 7 της Συμφωνίας προβλέπεται η καταβολή αποζημιώσεως, σε περίπτωση άμεσης ή και έμμεσης απαλλοτρίωσης (ή εθνικοποίησης) της επένδυσεως από το Συμβαλλόμενο Μέρος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επένδυση. Το ύψος της αποζημίωσης εξαρτάται από την αγοραία αξία της συγκεκριμένης επένδυσεως, συνεπώς, εφόσον το Ελληνικό Δημόσιο προβεί σε απαλλοτρίωση επενδύσεως Ιρανού επενδυτή, θα προκύψει δαπάνη η οποία δεν είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων και θα βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

2. Στο άρθρο 8 της Συμφωνίας προβλέπεται η αποκατάσταση, αποζημίωση ή άλλου είδους επανόρθωση των ζημιών που, ενδεχομένως, θα υποστούν επενδύσεις, λόγω πολέμου, αναταραχών κ.λπ. στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Μέρους στο οποίο είναι εγκατεστημένες (στην προκειμένη περίπτωση σε ελληνικό έδαφος), εφόσον το εν λόγω Συμβαλλόμενο Μέρος προβεί σε αποκατάσταση, αποζημίωση ή άλλου είδους επανόρθωση των ζημιών των επενδύσεων των ιδίων επενδυτών του ή των επενδυτών τρίτου κράτους, καθώς και η υποχρεωτική καταβολή αποζημιώσεως σε περίπτωση επίταξης της επένδυσης.

Στην περίπτωση αυτή θα προκύψει δαπάνη για το Ελληνικό Δημόσιο, η οποία δεν είναι δυνατόν να υπολογισθεί εκ των προτέρων και θα βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

3. Στο άρθρο 12 της Συμφωνίας προβλέπεται ο τρόπος επίλυσης διαφοράς, που δεν είναι δυνατό να διευθετηθεί φιλικά, μεταξύ Συμβαλλόμενου Μέρους (στην προκειμένη περίπτωση της Ελλάδας) και επενδυτή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους (Ιρανού επενδυτή, στη συγκεκριμένη περίπτωση).

Η διαφορά αυτή θα υποβληθεί, με επιλογή του επενδυτή, είτε στα εθνικά δικαστήρια είτε στη διεθνή διαιτησία, δεδομένου ότι οι αμοιβές των διαιτητών συνδέονται με τον αριθμό των ωρών που απασχολούνται για την επίλυση της διαφοράς, καθώς και με το επίδικο αντικείμενο, ενώ δεν είναι γνωστά εκ των προτέρων και τα τέλη των διεθνών διαιτητικών δικαστηρίων.

Η δαπάνη αυτή θα βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

Υπάρχει επίσης η πιθανότητα, η δικαστική απόφαση που θα εκδώσει το εθνικό ή το διαιτητικό δικαστήριο, να επιβάλει την καταβολή αποζημιώσεως στον θιγόμενο επενδυτή.

Και στην περίπτωση αυτή η σχετική δαπάνη δεν είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων, οπότε θα βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

4. Στο άρθρο 13 της Συμφωνίας προβλέπεται το ενδεχόμενο προσφυγής στη διεθνή διαιτησία σε περίπτωση διαφορών που είναι δυνατό να ανακύψουν μεταξύ Ελλά-

δος και Ιράν όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας και εφόσον αυτές δεν διευθετηθούν φιλικά.

Οι δικαστικές δαπάνες που θα προκύψουν (στην περίπτωση της διεθνούς διατησίας ισχύει ό,τι και για το άρθρο 12 της Συμφωνίας) δεν είναι δυνατό να υπολογισθούν εκ των προτέρων και θα βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικείου οικονομικού έτους.

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 2007

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Χρ. Φώλιας